"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:— ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସ୍ନେହ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି, ବାବା ତୁମମାନଙ୍କୁ ଆତ୍ମା ସହିତ ସ୍ନେହ ରଖିବା ଶିଖାଇଛନ୍ତି, ଶରୀର ସହିତ ନୁହେଁ ।"

ପ୍ରଶ୍ନ:- କେଉଁ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ହିଁ ମାୟା ବିଘ୍ନ ପକାଉଛି ? ମାୟାଜିତ୍ ହେବାର ଉପାୟ କ'ଣ ?

ଉତ୍ତର:- ତୁମେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ ଯେ ମୁଁ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ନିଜର ପାପକୁ କିପରି ଭସ୍ମ କରିବି, ତେଣୁ ଏହି ଯୋଗରେ ହିଁ ମାୟାର ବିଘ୍ନ ପଡିଥାଏ । ବାବା ତାଲିମଦାତା ହୋଇ ତୁମକୁ ମାୟାଜିତ୍ ହେବାର ଉପାୟ ବତାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ସେହି ତାଲିମଦାତାଙ୍କୁ ଚିହ୍ନି ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇଲେ ଖୁସିରେ ମଧ୍ୟ ରହିବ, ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରିବ, ସେବା ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ କରିବ ଏବଂ ମାୟାଜିତ୍ ମଧ୍ୟ ହୋଇଯିବ ।

ଗୀତ:- ଇସ୍ ପାପ କୀ ଦୁନିଆ ସେ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନେ ଗୀତ ଶୁଣିଲେ ଏବଂ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ ବୁଝିଲେ । ଦୁନିଆରେ କେହି ବି ଏହି ଗୀତର ଅର୍ଥକୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛନ୍ତି ଯେ ଆମ ଆତ୍ମାର ସ୍ନେହ ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ସହିତ ରହିଛି । ଆତ୍ମା ନିଜର ପିତା ପରମପିତା ପରମ ଆତ୍ମାକୁ ଡାକୁଛି । ତେବେ ସ୍ନେହ ଆତ୍ମା ସହିତ ଅଛି ନା ଶରୀର ସହିତ ? ଏବେ ବାବା ଶିଖାଉଛନ୍ତି ବାସ୍ତବରେ ସ୍ନେହ ଆତ୍ମା ସହିତ ରହିବା ଉଚିତ୍ । ଶରୀର ତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ସ୍ନେହ ତ ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ରହିଛି । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମର ସ୍ନେହ ପରମାତ୍ମା ବାବାଙ୍କ ସହିତ ରହିବା ଉଚିତ୍, ଶରୀର ସହିତ ନୁହେଁ । ଆତ୍ମା ହିଁ ନିଜର ପିତାକୁ ଡାକୁଛି ଏବଂ କହୁଛି, ଆମମାନଙ୍କୁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଦୁନିଆକୁ ନେଇଚାଲ । ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ — ଆମେ ପାପ ଆତ୍ମା ଥିଲୁ, ଏବେ ପୁଣି ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ବାବା ତୁମକୁ ଯୁକ୍ତିର ସହିତ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା କରୁଛନ୍ତି । ବାବା ବୁଝାଇବେ ତେବେ ତ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଅନୁଭବ ହେବ ଏବଂ ଜାଣିବେ ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ପବିତ୍ର ବା ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେଉଛୁ । ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଆମର ପାପ ଭସ୍ମ ହେଉଛି । ବାକି ଗଙ୍ଗା ସ୍ନାନ ଆଦିରେ କୌଣସି ପାପ ଧୋଇ ହୁଏ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଗଙ୍ଗାରେ ସ୍ନାନ କରନ୍ତି, ଶରୀରରେ ମାଟି ବୋଳି ହୁଅନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଏହା ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପାପ ଧୋଇ ହୁଏ ନାହିଁ । ଆତ୍ମାର ପାପ କେବଳ ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ଧୋଇ ହୋଇଥାଏ । ଆତ୍ମାର ମଇଳା ସଫା ହୋଇଥାଏ, ଏକଥା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଜଣା ଅଛି ଏବଂ ନିଶ୍ଚୟ ମଧ୍ୟ ଅଛି ଯେ ଆମେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରିଲେ ଆମର ପାପ ଭସ୍ମ ହେବ । ଯଦି ଏକଥାରେ ନିଶ୍ଚୟ ଅଛି ତେବେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ କରିବା ଉଚିତ୍ ନା । କିନ୍ତୁ ଏହି ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ହିଁ ମାୟା ବିଘ୍ନ ପକାଇଥାଏ । ବଳବାନ ସହିତ ମାୟା ମଧ୍ୟ ଭଲ ଭାବରେ ବଳବାନ ହୋଇ ଲଢେଇ କରେ । ଦୁର୍ବଳମାନଙ୍କ ସହିତ କ'ଣ ଲଢିବ! ତେବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ସର୍ବଦା ଏହି ଖିଆଲ ରଖିବାକୁ ହେବ, ଆମକୁ ମାୟାଜିତ୍ ଜଗତ୍ଜିତ୍ ହେବାକୁ ପଡିବ । ମାୟା ଜିତେ ଜଗତ୍ଜିତ୍ର ଅର୍ଥକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ବୁଝନ୍ତି ନାହିଁ । ଏବେ ତୁମକୁ ବୁଝାଯାଉଛି — ତୁମେ କିପରି ମାୟା ଉପରେ ବିଜୟ ପ୍ରାପ୍ତ କରିପାରିବ । ମାୟା ମଧ୍ୟ ସମର୍ଥ ଅଟେ ନା, ତୁମମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଉସ୍ତାଦ ମିଳିଛନ୍ତି । ସେହି ଉସ୍ତାଦଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କୋଟିକ୍ କେହି କେହି କ୍ରମାନୁସାରେ ଜାଣିଛନ୍ତି । ଯିଏ ଜାଣିଛନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଖୁସି ରହୁଛି । ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ନିଜେ କରୁଛନ୍ତି । ସେବା ମଧ୍ୟ ଖୁବ୍ କରୁଛନ୍ତି । ଅମରନାଥକୁ ବହୁତ ଲୋକ ଯାଇଥା'ନ୍ତି ।

ଏବେ ସମସ୍ତେ କହୁଛନ୍ତି ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି କିପରି ହେବ ? ତୁମେମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସିଦ୍ଧ କରି କହୁଛ ଯେ ସତ୍ୟଯୁଗରେ କିପରି ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ସେତେବେଳେ ସାରା ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା, ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା, କେବଳ ଗୋଟିଏ ଧର୍ମ ଥିଲା । ଆଜିକୁ ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ସତ୍ୟଯୁଗ ଥିଲା ପୁଣି ସୃଷ୍ଟିକୁ ତ ନିଶ୍ଚୟ ଚକ୍ର ଲଗାଇବାକୁ ହେବ । ଚିତ୍ରରେ ତୁମେମାନେ ବିଲକୁଲ୍ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ବୁଝାଉଛ, କଳ୍ପ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ଏପରି ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିଥିଲ । ଦିନକୁ ଦିନ ଉନ୍ନତି ହୋଇ ଚାଲିଛି । କେଉଁଠି କେଉଁଠି ପିଲାମାନେ ଚିତ୍ରରେ ତିଥି-ତାରିଖ ଲେଖିବା ଭୁଲି ଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଚିତ୍ରରେ ତିଥି-ତାରିଖ ନିଶ୍ଚୟ ରହିବା ଦରକାର । ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏବେ ଅଛି, ଯେ ଆମେ ସ୍ୱର୍ଗବାସୀ ଥିଲୁ, ଏବେ ପୁଣି ହେବାକୁ ଯାଉଛୁ । ତେବେ ଯିଏ ଯେତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବେ ସିଏ ସେତେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇବେ । ଏବେ ବାବାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ଜ୍ଞାନର ଅଥରିଟୀ ହୋଇଛ । ଭକ୍ତି ଏବେ ସମାପ୍ତ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାଯୁଗରେ କ'ଣ ଭକ୍ତି ରହିବ କି! ପରେ ଅଧାକଳ୍ପ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଭକ୍ତିମାର୍ଗ ଚାଲିଥାଏ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଏବେ ତୁମେମାନେ ବୁଝିପାରୁଛ । ଅଧାକଳ୍ପ ପରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । ସାରା ଖେଳ ତୁମ ଭାରତବାସୀମାନଙ୍କ ଉପରେ ଆଧାରିତ । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଭାରତରେ ହିଁ ହେଉଛି, ଭାରତ ହିଁ ଅବିନାଶୀ ଖଣ୍ଡ ଅଟେ, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଆଗରୁ କ'ଣ ଜଣା ଥିଲା କି! ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କୁ ଗଡ ଗଡେଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଭଗବାନ ଭଗବତୀ ବୋଲି କହିଥା'ନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କର ପଦ କେତେ ଉଚ୍ଚ ଏବଂ ପାଠ ମଧ୍ୟ କେତେ ସହଜ । ଏହି ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ରକୁ ପୂରା କରି ଏବେ ପୁଣି ଆମେ ଫେରି ଯାଉଛୁ । ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର କହିବା ଦ୍ୱାରା ବୁଦ୍ଧି ଉପରକୁ ଚାଲିଯାଇଥାଏ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କର ବ୍ରହ୍ମଲୋକ, ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ, ସ୍ଥୂଳଲୋକ ସବୁ କଥା ମନେ ଅଛି । ଆଗରୁ କ'ଣ

ଜାଣିଥିଲ କି - ସୂକ୍ଷ୍ମଲୋକ କ'ଣ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ ସେଠାରେ କିପରି ମୁଭିରେ କଥାବାର୍ତ୍ତା ହେଉଛନ୍ତି । ମୁଭି ବାଇସ୍କୋପ୍ ମଧ୍ୟ ବାହାରିଥିଲା । ତେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ବୁଝାଇବାକୁ ସହଜ ହେଉଛି । ସାଇଲେନ୍ସ, ମୁଭି, ଟକି । ତୁମେମାନେ ଏବେ ସବୁ ଜାଣିଛ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ରାଜ୍ୟଠାରୁ ଆରମ୍ଭ କରି ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାରା ଚକ୍ର ତୁମମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି ।

ତୁମକୁ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ଥାଇ ମଧ୍ୟ ଏହି ଚିନ୍ତା ଲାଗି ରହୁ ଯେ ଆମକୁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ତୁମେମାନେ ଘର ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ମଧ୍ୟ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ମମତା ତୁଟାଇ ଦିଅ । ପିଲାଛୁଆଙ୍କର ଦାୟିତ୍ୱ ନିଅ, କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧି ବାବାଙ୍କ ଆଡକୁ ରହୁ । କହିଥା'ନ୍ତି ନା — ହାତରେ କାମ କର, ବୁଦ୍ଧି ବାବାଙ୍କ ଆଡକୁ ରହୁ । ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଖୁଆଅ, ପିଆଅ, ସ୍ନାନ କରାଅ କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ରହୁ କାରଣ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଶରୀର ଉପରେ ପାପର ବୋଝ ବହୁତ ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ବୁଦ୍ଧି ବାବାଙ୍କ ଆଡକୁ ଲାଗି ରହୁ । ସେହି ପ୍ରେମିକଙ୍କୁ ବହୁତ-ବହୁତ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ସଚ୍ଚା ପ୍ରେମିକ ବାବା ତୁମ ସମସ୍ତ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ, ଏହି ପାର୍ଟ ମଧ୍ୟ ଏବେ ଚାଲୁଛି ପୁଣି ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପରେ ଚାଲିବ । ବାବା କେତେ ସହଜ ଯୁକ୍ତି ବତାଉଛନ୍ତି । ଏଥିରେ କୌଣସି କଷ୍ଟ ନାହିଁ । କେହି ଯଦି କହିବେ ମୁଁ ତ ଏହା କରିପାରିବି ନାହିଁ,ମୋତେ ବହୁତ କଷ୍ଟ ଲାଗୁଛି, ଯୋଗର ଯାତ୍ରା ବହୁତ ମୁସ୍କିଲ୍ ହେଉଛି । ଆରେ, ତୁମେ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ ପାରିବ ନାହିଁ! ବାବାଙ୍କୁ କ'ଣ ଭୁଲିବା ଉଚିତ୍ କି । ବାବାଙ୍କୁ ତ ଭଲ ଭାବରେ ସ୍ମରଣ କରିବାକୁ ହେବ ତେବେ ଯାଇ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ତୁମେମାନେ ସଦା ସୁସ୍ଥ ହୋଇଯିବ । ନଚେତ୍ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଏକମାତ୍ର ତୁମକୁ ବହୁତ ଭଲ ରାୟ ମିଳୁଛି । ଏକମାତ୍ର ଔଷଧ ରହିଛି ନା । ମୁଁ ଗ୍ୟାରେଣ୍ଟି ଦେଉଛି ଏହି ଯୋଗବଳ ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ କେବେ ରୋଗୀ ହେବ ନାହିଁ । ସେଥିପାଇଁ କେବଳ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ — ଏହା କେତେ ସହଜ ଉପାୟ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମଧ୍ୟ ମନେ ପକାଉଥିଲେ କିନ୍ତୁ ସେତେବେଳେ ବାବାଙ୍କର ପରିଚୟ ନଥିଲା । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଆମେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସିଥିଲୁ, ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଥିଲୁ । ଏକଥା ପକ୍କା ନିଶ୍ଚୟ ହୋଇଯାଇଛି । ଆମେ ହିଁ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲୁ ଯାହାକି ହରାଇ ଦେଉଛୁ ଏବେ ପୁଣି ବାବା ଆସିଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କଠାରୁ ରାଜ୍ୟ ଭାଗ୍ୟ ନେବାକୁ ହେବ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ରାଜତ୍ୱକୁ ମନେ ପକାଅ । ମନମନାଭବ । ତେବେ ଅନ୍ତିମ ସ୍ମୃତି ଅନୁସାରେ ତୁମର ଗତି ହୋଇଯିବ । ଏବେ ନାଟକ ପୂରା ହେବାକୁ ଯାଉଛି, ଘରକୁ ଫେରି ଯିବାକୁ ହେବ । ବାବା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ନେଇଯିବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି । ଯେପରି ବର, ବଧୂକୁ ନେବାପାଇଁ ଆସିଥାଏ । କନ୍ୟା ବହୁତ ଖୁସି ହୋଇଥାଏ, ମୁଁ ମୋ ଶାଶୁ ଘରକୁ ଯାଉଛି । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ମଧ୍ୟ ଏକମାତ୍ର ରାମଙ୍କର ସୀତା । ରାମ ହିଁ ତୁମକୁ ରାବଣର ଜେଲରୁ ମୁକୁଳାଇ ନେଇ ଯାଉଛନ୍ତି । ମୁକ୍ତିଦାତା କେବଳ ଜଣେ ଯିଏକି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରୁ ମୁକ୍ତ କରୁଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି ମଧ୍ୟ — ଏହା ରାବଣ ରାଜ୍ୟ, କିନ୍ତୁ ଏକଥାକୁ ଯଥାର୍ଥ ରୂପେ କେହି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇଦିଆଯାଉଛି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବହୁତ ଭଲ-ଭଲ ପଏଣ୍ଟସ୍ ମଧ୍ୟ ଦିଆଯାଉଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି — ଏକଥା ଲେଖି ଦିଅ ଯେ କଳ୍ପ ପୂର୍ବ ଭଳି ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତିର ସ୍ଥାପନା କେବଳ ବାବା ହିଁ କରୁଛନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଯେତେବେଳେ ବିଷ୍ଣୁଙ୍କର ରାଜ୍ୟ ଥିଲା ସେ ସମୟରେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା ନା । ବିଷ୍ଣୁ ହିଁ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଥିଲେ, ଏକଥାକୁ ମଧ୍ୟ କେହି ବୁଝୁଛନ୍ତି କି! ବିଷ୍ଣୁ ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଏବଂ ରାଧା-କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଅଲଗା-ଅଲଗା ଭାବିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ତେଣୁ ତୁମେ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟ । ଶିବବାବା ଆସି ଏବେ ଏହି ସୃଷ୍ଟିଚକ୍ରର ଜ୍ଞାନ ଦେଉଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆମେମାନେ ମଧ୍ୟ ମାଷ୍ଟର ଜ୍ଞାନର ସାଗର ହୋଇଛୁ । ତୁମେ ଜ୍ଞାନ ନଦୀ ଅଟ ନା । ଏହା ତ ପିଲାମାନଙ୍କର ହିଁ ନାମ ।

ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମନୁଷ୍ୟ କେତେ ସ୍ନାନ ଆଦି କରିଥା'ନ୍ତି, କେତେ ଏଣେତେଣେ ବୁଲିଥା'ନ୍ତି । ବହୁତ ଦାନ-ପୁଣ୍ୟ ଆଦି କରୁଛନ୍ତି, ସାହୁକାରମାନେ ତ ବହୁତ ଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି । ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଦାନ କରିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏବେ ବୁଝିପାରୁଛ — ଆମେ କେତେ ଏଣେତେଣେ ବୁଲୁଥିଲେ । ବାସ୍ତବରେ ଆମେ କୌଣସି ହଠଯୋଗୀ ତ ନୁହେଁ । ଆମେ ତ ରାଜଯୋଗୀ । ପବିତ୍ର ଗୃହସ୍ଥ ଆଶ୍ରମର ଥିଲୁ, ପୁଣି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଛୁ । ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ ବାବା ପୁଣି ଗୃହସ୍ଥ ଧର୍ମର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି ଯାହାର ସ୍ଥାପନା ଆଉ କେହି କରିପାରିବେ ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ତୁମକୁ କହୁଛନ୍ତି ଯେ ସମସ୍ତେ ପବିତ୍ର ରହିଲେ ଦୁନିଆ କିପରି ଚାଲିବ ? ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ, ଏତେ ସବୁ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ପବିତ୍ର ରହୁଛନ୍ତି ତେବେ କ'ଣ ଦୁନିଆ ବନ୍ଦ ହୋଇଯାଇଛି କି! ଆରେ ସୃଷ୍ଟି ଏତେ ବଢିଗଲାଣି, ଖାଇବା ପାଇଁ ଶସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନାହିଁ, ପୁଣି ସୃଷ୍ଟି କ'ଣ ବଢାଇବ ? ଏବେ ତୁମେ ଜାଣୁଛ, ବାବା ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜିର-ନାଜିର ଅର୍ଥାତ୍ ଉପସ୍ଥିତ ଅଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ଏହି ଆଖି ଦ୍ୱାରା ଦେଖିହୁଏ ନାହିଁ । କେବଳ ବୁଦ୍ଧି ଦ୍ୱାରା ଜାଣି ହୁଏ, ବାବା ଆମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ପାଠ ପଢାଉଛନ୍ତି, ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜିର-ନାଜିର ଅଛନ୍ତି ।

ଯେଉଁମାନେ ବିଶ୍ୱ ଶାନ୍ତିର କଥା କହୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କୁ ତୁମେ କୁହ ଯେ ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତିର ସ୍ଥାପନା ତ ବାବା କରାଉଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ, ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହୋଇଥିଲା । ଏବେ ମଧ୍ୟ ଏହି ବିନାଶ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି, ପୁଣି ବିଶ୍ୱରେ ଶାନ୍ତି ହୋଇଯିବ । ଏବେ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ କେବଳ ଏହି କଥା ହିଁ ରହିଛି । ଏକଥା ଦୁନିଆରେ କେହି ବି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏଭଳି କେହି ନାହାଁନ୍ତି ଯାହାଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକଥା ଥିବ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ସାରା ବିଶ୍ୱ ଉପରେ ଶାନ୍ତି ଥିଲା । ଏକମାତ୍ର ଭାରତ ଭୂଖଣ୍ଡ ବ୍ୟତୀତ ଦ୍ୱିତୀୟ କୌଣସି ଭୂଖଣ୍ଡ ନଥିଲା । ପଛକୁ ଅନ୍ୟ ଭୂଖଣ୍ଡ ସବୁ ହେଲା । ଏବେ

କେତେ ସବୁ ଭୂଖଣ୍ଡ ରହିଛି । ଏବେ ଏହି ଖେଳର ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତି ହେବ, ସମସ୍ତେ ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହନ୍ତି ଭଗବାନ ନିଶ୍ଚୟ ଥିବେ, କିନ୍ତୁ ଭଗବାନ କିଏ କେଉଁ ରୂପରେ ଆସୁଛନ୍ତି । ଏକଥା ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ତ ଭଗବାନ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ । ନାଁ କୌଣସି ପ୍ରେରଣା ଦ୍ୱାରା ଅଥବା ଶକ୍ତି ଦ୍ୱାରା କାମ କରାଇପାରିବେ । ବାବା ତ ସବୁଠାରୁ ପ୍ରିୟ, ତାଙ୍କଠାରୁ ଏବେ ବର୍ସା ମିଳୁଛି । ବାବା ହିଁ ସ୍ୱର୍ଗ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ବିନାଶ ମଧ୍ୟ ସିଏ ହିଁ କରାଇବେ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଏହି ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ଥିଲେ । ଏବେ ପୁଣି ନିଜେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ସେହିପରି ହେଉଛନ୍ତି । ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍ ନା । ସେମାନେ ଭାରତରେ ହିଁ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ ଏବଂ ଶିବବାବା ହିଁ ତାଙ୍କୁ ରାଜ୍ୟ ଦେଇଯାଇଥିଲେ, ଏପରି କୁହାଯିବ ନାହିଁ ଯେ ଶିବବାବା ରାଜ୍ୟ କରି ଯାଇଛନ୍ତି । ନାଁ, ସିଏ ଭାରତରେ ରାଜ୍ୟ ଦେଇ ଯାଇଥିଲେ । ଯେଉଁଠାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ ରାଜ୍ୟ କରୁଥିଲେ ନା । ପୁଣି ବାବା ସେହି ରାଜ୍ୟ ଦେବାକୁ ଆସିଛନ୍ତି । କହୁଛନ୍ତି — ମିଠା ମିଠା ସନ୍ତାନମାନେ, ତୁମେ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ ଏବଂ ଚକ୍ରକୁ ମନେ ପକାଅ । ତୁମେମାନେ ହିଁ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛ । ଯଦି କେହି କମ୍ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛନ୍ତି ତେବେ ବୁଝିଯାଅ, ଇଏ କମ୍ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ଅଧିକ ଭକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ସେମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ ମଧ୍ୟ ଅଧିକ କରିବେ । ବାବା କେତେ କ୍ଲିଅର କରି ବୁଝାଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବା ଦରକାର । ତୁମର କାମ ହେଉଛି ପୁରୁଷାର୍ଥ କରାଇବା । ଯଦି କମ୍ ଭକ୍ତି କରିଥିବେ ତେବେ ଯୋଗ ଲାଗିବ ନାହିଁ । ଶିବବାବାଙ୍କର ସ୍ମୃତି ବୁଦ୍ଧିରେ ରହିବ ନାହିଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି କେବେ ବି ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ଥଣ୍ଡା ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ମାୟାକୁ ପହିଲମାନ ଦେଖି ହାର୍ଟ ଫେଲ୍ ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ମାୟାର ତୁଫାନ ତ ବହୁତ ଆସିବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବାବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇଛନ୍ତି, ଆତ୍ମା ହିଁ ସବୁ କିଛି କରୁଛି । ଶରୀର ତ ସମାପ୍ତ ହୋଇଯିବ । ଆତ୍ମା ବାହାରିଗଲେ, ଶରୀର ମାଟି ହୋଇଯିବ । ତାହା ତ ପୁଣି ମିଳିବ ନାହିଁ, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇ କାନ୍ଦିବାରେ ଫାଇଦା କ'ଣ । ସେହି ଜିନିଷ ପୁଣି କ'ଣ ମିଳିବ କି! ଆତ୍ମା ତ ଯାଇ ଅନ୍ୟ ଏକ ଶରୀର ଧାରଣ କରିଥାଏ । ଏବେ ତୁମେ କେତେ ବଡ ରୋଜଗାର କରୁଛ । ତୁମର ହିଁ ଜମା ହେଉଛି, ବାକି ସମସ୍ତଙ୍କର ଜମା ହେଉ ନାହିଁ । ବାବା ହେଉଛନ୍ତି ଭୋଳା ବ୍ୟାପାରୀ ସେଥିପାଇଁ ତୁମକୁ ଚାଉଳ ମୁଠି ବଦଳରେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ମହଲ ଦେଉଛନ୍ତି, କେତେ ସୁଧ ଦେଉଛନ୍ତି । ତୁମକୁ ଯେତେ ଦରକାର ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଜମା କର । କିନ୍ତୁ ଏପରି ନୁହେଁ ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଆସି କହିବ ମୋର ଜମା କର, ତେବେ ସେ ସମୟରେ ନେଇ କ'ଣ କରିବି । ମୁଁ କ'ଣ ଅନାଡି ଅର୍ଥାତ୍ ବୋକା ବ୍ୟାପାରୀ କି । କାମରେ ଆସିବ ହିଁ ନାହିଁ ଏବଂ ସୁଧ ଭରି ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଏପରି ଅନ୍ତିମ ସମୟରେ ଦେଉଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର କ'ଣ ନେବି କି! ତୁମକୁ ଚାଉଳ ମୁଠାଏ ବଦଳରେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ମହଲ ମିଳିଯାଉଛି । କେତେ ସୁଧ ମିଳୁଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ହେଉଛି ନମ୍ବରୱାନ ଭୋଳା । ଦେଖ ତୁମକୁ ବିଶ୍ୱର ରାଜତ୍ୱ ଦେଉଛି । ତୁମେମାନେ କେବଳ ମୋର ହୋଇ ସେବା କର । ବାବା ଭୋଳାନାଥ ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ସମସ୍ତେ ସ୍ମରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜ୍ଞାନ ମାର୍ଗରେ ଅଛ । ତେଣୁ ବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତରେ ଚାଲି ବାଦଶାହୀ (ରାଜତ୍ୱ) ନିଅ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ କହୁଛନ୍ତି ବାବା ଆମେ ରାଜତ୍ୱ ନେବାକୁ ଆସିଛୁ । ତାହା ପୁଣି ସୂର୍ଯ୍ୟବଂଶୀ ରାଜତ୍ୱ । ଆଚ୍ଛା, ତୁମର ମୁଖ ମିଠା ହେଉ । ଆଚ୍ଛା —

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର :—

(୧) ଶ୍ରୀମତ ଅନୁସାରେ ଚାଲି ରାଜପଦ ନେବାକୁ ହେବ । ଚାଉଳ ମୁଠାଏ ଦେଇ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ମହଲ ନେବାକୁ ହେବ । ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ଧନ ଜମା କରିବାକୁ ପଡିବ ।

(୨) ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରରେ ରହି ଏହି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରୁ ମମତ୍ୱ ତୁଟାଇ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପାବନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ସବୁ କିଛି କରି ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧି ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଲାଗି ରହୁ ।

ବରଦାନ:- ହଜାର ଭୁଜା ବିଶିଷ୍ଟ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ସଂଗର ଅନୁଭବ ନିରନ୍ତର ଭାବରେ କରୁଥିବା ସଚ୍ଚା ସ୍ନେହୀ ହୁଅ ।
ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କର ହଜାର ଭୁଜା ବିଶିଷ୍ଟ ରୂପର ପାର୍ଟ ଚାଲିଛି । ଯେପରି ଆତ୍ମା ବିନା ଭୁଜା କିଛି ବି କାର୍ଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ ସେହିଭଳି ବାପଦାଦାଙ୍କ ବିନା ଭୁଜା ରୂପକ ପିଲାମାନେ କିଛି ବି କାର୍ଯ୍ୟ କରି ପାରିବେ ନାହିଁ । ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପ୍ରଥମେ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗ ରହିଛି । ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଥାପନାର ପାର୍ଟ ଚାଲିଥିବ ସେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାପଦାଦା ପିଲାମାନଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ଏବଂ ପ୍ରତି ମୁହୂର୍ତ୍ତରେ ସାଥୀରେ ରହିଥିବେ ସେଥିପାଇଁ କେବେ ବି ବିଚ୍ଛେଦର ପରଦା ଟାଣୀ ବିୟୋଗୀ ହୁଅ ନାହିଁ । ପ୍ରେମର ସାଗରଙ୍କର ଲହଡିରେ ଖେଳୁଥାଅ, ତାଙ୍କର ଗୁଣଗାନ କରୁଥାଅ କିନ୍ତୁ ଘାଇଲା ହୁଅ ନାହିଁ । ବାବାଙ୍କର ସ୍ନେହର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ସ୍ୱରୂପ ସେବାର ସ୍ନେହୀ ହୁଅ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ଅଶରୀରୀ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ ବା ଅଭ୍ୟାସ ହିଁ ନମ୍ବର ଆଗକୁ ବଢିବାର ଆଧାର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***